

Steen: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Funck Jensen, at de betragtninger, læsningen af det foreliggende lovforslag har bragt ham ind på, er forkerte. Forholdet er — således som det ærede medlem fru Edel Saunte oplyste —, at billetprisen til danske og udenlandske film er den samme, og det, der da er tilbage, er et spørgsmål om, hvordan den danske stat vil anvende de afgifter, den opkræver. I den forbindelse har vi ikke overfor nogen noget hensyn at tage, vi har ikke overfor nogen indgået nogen forpligtelse i så henseende.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Aksel Larsen har ordet for en kort bemærkning.

Aksel Larsen: Har jeg forstået det ærede medlem hr. Funck Jensen rigtigt: Ønsker retsforbundet, at produktionsselskaberne skal have delvis monopol på at eje films-fremvisningsteatre i Danmark?

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem fru Edel Saunte har ordet for en kort bemærkning.

Edel Saunte: Det ærede medlem hr. Funck Jensen synes overhovedet ikke at kende noget som helst til, hvorledes dansk produktion af film foregår, og hvorledes bevillingssystemet virker. Bevillingssystemet kan aldrig nogensinde her i landet genere produktionsselskaberne. Tværtimod har produktionsselskaberne støtte gennem bevillingssystemet, fordi de har produktionsbevillinger. Det er ganske urimeligt at tænke sig, at statskassen ikke skulle kunne støtte dansk film som foreslået, uden at det skulle blive sagt, at det betød en forskellig behandling af danske og udenlandske film. I realiteten har de udenlandske film en sådan favørstilling i forhold til de danske, at de danske ikke kan klare sig. Dansk kultur på dette område går nedenunder og hjem, hvis vi ikke hjælper dem; det er noget, man ikke kan komme udenom. Og så må den danske stat selv bestemme, under hvilken form den vil hjælpe den danske filmsproduktion. Om det sker ved en andel i skatten eller ved direkte tilskud, må da minsandten være fuldstændig lige-gyldigt.

Finansministeren (H. C. Hansen): Jeg vil gerne — for en gangs skyld — understrege det spørgsmål, det ærede medlem hr. Aksel Larsen stillede; jeg synes, det er

fuldstændig berettiget. Er det virkelig retsforbundets linie nu, at danske filmsproduktionsselskaber bør have mulighed for at lægge hånden på forevisningsstederne, på biografteatrene? Er det en trustdannelse, det ærede medlem er inde på? Efter min bedste overbevisning er der ikke mening skabt i det ærede medlems betragtninger, men det må skyldes — hvad det ærede medlem fru Edel Saunte pegede på —, at det ærede medlem intet kendskab har til de forhold, han her taler om.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Funck Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Funck Jensen: Til den højtærede finansminister vil jeg gerne bemærke, at det er gået storartet i vort naboland Sverige, uden at man der har haft et bevillingssystem som her i Danmark. Det viser sig, at produktionsselskaberne derovre — der mig bekendt klarer sig uden statsstøtte — på grundlag af en række teatre netop har den sikkerhed for at kunne producere film, som man mangler herhjemme under bevillingssystemet. Det har man herhjemme prøvet på at erstatte ved at give bevillinger, hvormed der fulgte nogle produktionsforpligtelser. Men det viser sig altså, at dette at have et enkelt teater, med produktionsforpligtelse, ikke kan give tilstrækkelig konkurrencedygtighed. Man ser det jo også på kvaliteten af de film, der er fremstillet, som er kritiseret fra mange sider, ikke med urette. Man tilrettelægger det sådan, at den enkelte kun må have een bevilling, og for at bøde på dette sammenknytter man bevilling og produktion i visse tilfælde, men det hele viser efter min mening, at bevillingssystemet ikke slår til.

Det ærede medlem hr. Steen siger, at det kan være udlandet ganske ligegyldigt, hvordan staten anvender de midler, den tager i skat. Åh ja, jeg skal ikke tale udlandets sag, men det er dog en kendsgerning, at man ved at give visse producenter — det drejer sig her om nogle forholdsvis få selskaber — en tilbagebetaling af skatten, som de andre selskaber jo ikke får, giver disse selskaber en favørstilling, som jeg ikke tror man kan tale sig fra.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen spørger, om retsforbundet er indstillet på, at vi skal have monopol. Nej, vi er tværtimod indstillet på, at vi vil have det monopol, vi nu har på fremstilling af danske film, ud af verden. Det er vor stilling. Derfor synes jeg ikke, vi havde nogen grund til at